

หลักสูตรรายวิชา

ชื่อวิชา การวางแผนอุปสงค์และอุปทานในงานซัพพลายเชน

Demand And Supply Planning In Supply Chain

รหัสวิชา 31401-2010

ท-ป-น .2-2-3

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

อ้างอิงมาตรฐาน

มาตรฐาน คุณวุฒิวิชาชีพ หน่วยงาน สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) อาชีพ นักซัพพลายเชน ระดับ 5 ประกอบด้วยหน่วยสมรรถนะดังนี้

010101 วางแผนอุปสงค์และอุปทาน

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

พยากรณ์ความต้องการตามหลักการเพื่อวางแผนอุปสงค์และอุปทาน วางแผนกำลังการผลิตให้มีประสิทธิภาพโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด คัดเลือกแหล่งการผลิตโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านต้นทุนและจัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ กำหนดปริมาณสินค้าคงคลังในเครือข่ายซัพพลายเชน ตรวจสอบกำลังการผลิตและทรัพยากรในการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการ และตรวจสอบแผนอุปสงค์อุปทานให้มีความสอดคล้อง

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจด้านเศรษฐศาสตร์โลจิสติกส์ การพยากรณ์ปริมาณความต้องการรวมของซัพพลายเชน และเลือกใช้วิธีการพยากรณ์ความต้องการตามหลักการเพื่อวางแผนอุปสงค์และอุปทาน
2. สามารถวางแผนกำลังการผลิตให้มีประสิทธิภาพรวมสูงสุดโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และจัดหาแหล่งผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายสำรองได้และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในโลจิสติกส์
3. มีความรับผิดชอบให้ความสำคัญต่องานในหน้าที่ส่งมอบงานตรงเวลา
4. สามารถประยุกต์ใช้การควบคุมปริมาณการผลิตและการจัดหาในแต่ละแหล่งให้สอดคล้องกับกำลังการผลิต และจัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงในการดำเนินงาน

สมรรถนะรายวิชา

1. ประมวลความรู้เกี่ยวกับการติดตามการดำเนินกิจกรรมโลจิสติกส์ตามรูปแบบที่กำหนดไว้
2. เสนอแนวทางแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมโลจิสติกส์ตามรูปแบบที่กำหนดไว้
3. จัดทำรายงานการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมโลจิสติกส์
4. จัดการสินทรัพย์ที่เสียและหมดอายุในกิจกรรมโลจิสติกส์
5. วางแผน จัดการกระบวนการ และกำกับกระบวนการสื่อสารโลจิสติกส์
6. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวางแผนอุปสงค์และอุปทานในงานซัพพลายเชน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเศรษฐศาสตร์พยากรณ์ความต้องการ รวบรวมข้อมูลปริมาณความต้องการรวมจากทุกส่วนของซัพพลายเชน เลือกใช้วิธีการพยากรณ์ความต้องการตามหลักการเพื่อวางแผนอุปสงค์และอุปทาน ประเมินความสามารถในการจัดหาและการผลิต วางแผนกำลังการผลิตให้มีประสิทธิภาพรวมสูงสุดโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดหาแหล่งผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายสำรอง หากประมาณการณ์ผิดพลาด จัดสรรแหล่งการผลิตและ การจัดหา คัดเลือกแหล่งการผลิตโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านต้นทุนและประสิทธิภาพรวมในการดำเนินงาน ควบคุมปริมาณการผลิตและการจัดหาในแต่ละแหล่งให้ สอดคล้องกับกำลังการผลิต กำหนดปริมาณสินค้าคงคลัง ในเครือข่ายซัพพลายเชน กำหนดรายการของสินค้าคงคลังแต่ละประเภท เลือกใช้วิธีการกำหนดปริมาณสินค้าคงคลังที่เหมาะสมกับประเภทและวัตถุประสงค์การเก็บสินค้าคงคลัง คำนวณปริมาณสินค้าคงคลัง ที่ต้องการในระหว่างการผลิตและในช่องทางการกระจายสินค้า ปรับสมดุลของแผนอุปสงค์และอุปทาน ตรวจสอบกำลังการผลิตและทรัพยากรในการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการ ปรับแผนการผลิตโดยจัดลำดับรายการตามความสำคัญในกรณีที่กำลังการผลิตไม่เพียงพอ ตรวจสอบแผนอุปสงค์อุปทานให้มีความสอดคล้องกัน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในโลจิสติกส์